

NS Zpravodajství

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1131

17.11.2024 (135)

A. V. Schaerffenberg

Neopěvovaní hrdinové bílé rasy

Část 4

William Joyce

Někdy může být pro skutečného a vitálního bojovníka za ušlechtilou věc nezbytné, aby se ukázal jako zrádce lidí, kterým slouží svým životem."

Rudolf Hess, 1949

V den 46. výročí jeho smrti žije William Joyce znovu v srdcích všech národních socialistů na celém světě. Zdá se proto vhodné, abychom si jeho příběh a výmluvná slova připomněli na začátku nového roku pro čtenáře, kteří neznají bezvýhradnou odvahu hrdiny 20. století v nejčistším smyslu tohoto názvu.

William Joyce se narodil ulsterskému otci a anglické matce 24. dubna 1906 v

William Joyce

New Yorku. Když byly chlapečci tři roky, rodina se přestěhovala do Severního Irsku a později, v době jeho dospívání, do Anglie. Tam narukoval do britské armády, byl se ctí propuštěn a v mládí studoval na Battersea Polytechnic, poté na Birbeck College při Londýnské univerzitě, kde získal při zkoušce na diplom s vyznamenáním první třídy. Pracoval na doktorátu a živil se jako učitel, když ho jeho rostoucí politické uvědomění přilákalo do jedné z prvních britských fašistických organizací. Nyní mu bylo dvacet let a Joyceův fyzický vzhled se po zbytek života nezměnil. Byl malého vzrůstu, ale robustní, jeho pohledná tvář obvykle nesla výraz radostného sebeovládání, zatímco ústa a brada naznačovaly nezdolnou vůli. Jeho oči však zářily zvědavostí, inteligencí a laskavostí. Oženil se s krásnou ženou Margaret Cairnssovou, která sdílela jeho ideologické přesvědčení a navzdory těžkému přechodu během druhé světové války mu zůstala věrná až do konce i po ní.

Řečnice Joyce

Podle všeho měl William Joyce fotografickou paměť. Na rozdíl od jiných takto obdařených mužů byl však navíc obdařen úžasným dramatickým talentem, díky němuž jeho bohaté informace před posluchači oživaly. Jeden z jeho blízkých přátel na něj vzpomínal takto: *Nevedl si žádné složky, deníky ani poznámky, ale dokázal bez váhání podat vyčerpávající zprávu téměř o všem, co se mu kdy přihodilo. S odstupem několika let opakoval totéž bez nejmenších změn. Dokázal citovat, vždy přesně, jakoukoli báseň, kterou kdy pozorně četl, a dokonce i pozoruhodné kusy tisku.*"

Dokonce i Joyceův současný nesympatický životopisec o něm píše: *Kromě znalosti němčiny uměl docela dobře francouzsky a trochu italsky. Nejenže se vyznal v matematice, ale měl i talent ji vyučovat, a hodně četl v oblasti historie, filozofie, teologie, psychologie, teoretické fyziky a chemie, ekonomie, práva, medicíny, anatomie a fyziologie. Když si v roce 1936 při bruslení zlomil klíční kost, uplatnil své znalosti anatomie, aby si ji sám nastavil a udržel ji ve správné poloze pomocí správného páskování. "Přáteli i nepřáteli považován za génia. William Joyce byl živoucím důkazem toho, že naše Idea přitahovala nejlepší prvky bílé rasy.*

Jeho láska k Velké Británii byla překonána pouze jeho větší láskou k této rase. Jako silně motivovaný mluvčí a nesmlouvavý organizátor se rychle stal vůdčí osobností *Britského svazu fašistů a národních socialistů* Oswalda Mosleyho. Jeden ze současníků ho popsal jako *brilantního spisovatele, řečníka a vykladače politiky,*

*který vystoupil na stovkách shromáždění, vždy v nejlepší formě, vždy odhalující železného ducha fašismu v tom, že se odmítá nechat zastrašit násilnou opozicí." Ne-
menší dojem udělal i na nespokojeného labouristického poslance: Poprvé jsem se s
ním setkal v roce 1933 na velkém a přeplněném shromáždění v Paddingtonských
lázních. Několik let předtím jsem znechuceně opustil politický výtah, a protože na
mě fašistické krédo udělalo velký dojem, jeden můj přítel mě přemlouval, abych se
připojil k Mosleyho organizaci. Zeptal jsem se, koho mají vedle Mosleyho v čele, a
na tento dotaz jsem byl odveden na Joycesovu schůzi cis odpovědí. Slyšel jsem
všechny tyto muže, kteří jsou prohlašováni za jedny z našich největších řečníků.
Během deseti minut, kdy tento osmadvacetiletý mladík vystoupil na pódium, jsem
věděl, že zde vystupuje jeden z tuctu nejlepších řečníků v zemi. To velké publikum,
které se shromáždilo, aby si poslechlo řečníka v politickém světě zcela neznámého,
a vyvolané nadšení mi otevřelo oči a otevřelo by je i většině westminsterských
beků, s nimiž jsem dříve spojoval veřejný vliv." Joyce byl bezesporu jedním z nejdo-
jemnějších řečníků v anglickém jazyce a nedal se srovnávat s často opileckým
mumláním Winstona Churchilla. Jeho styl byl přitažlivý, protože byl přímý a
stručný, jak dokládá tento úryvek z projevu z roku 1936: *Pokud miluješ svou zemi,
jsi národní. Miluješ-li její lid, jsi socialista. Bud' národním socialistou!* "*

*Jeho plynulé a dramatické projevy by se daly právem srovnávat s projevy doktora
Josefa Goebbelse a Joyce by byl na toto srovnání hrdý," píše jeho současný
životopisec. Na rozdíl od politiků, kteří se snaží získat hlasy voličů, svým poslu-
chačům nelichotil. Káral, vyhrožoval a varoval a jeho apelem byla tvrdá práce,
disciplína a národní očista. Naléhal, že Británie musí pěstovat Hitlerovo
přátelství, a získat tak jako spojence proti komunistické hrozbě nejmocnější národ
na kontinentu, byl realistickým vojenským komentátorem i vášnivým evangelistou. "*

Triumf a krize britského fašismu

Do roku 1936 se Britská unie stala nejdynamičtější politickou silou v impériu, která měla desítky tisíc stoupenců na stovkách masových shromáždění a jejíž podpora se šířila mezi miliony Britů rozčarovaných sociálními neúspěchy a planými sliby demokracie v době krize. Černé košile se úspěšně bránily obvykle početní převaze a podloudným útokům svých marxistických nepřátel a Joyce byl v centru boje s holemi a pěstmi. Při jednom téměř smrtelném střetu ho jeden Žid napadl rovnou žiletkou, která mu zanechala trvalou jizvu na pravé tváři. Navzdory takovému gangsterskému odporu začlenili britští fašisté do svého programu přísnou poslušnost anglickým zákonům, protože se zasazovali o civilizaci proti chaosu.

Navzdory jejich konformitě k zákonnosti a zcela defenzivnímu postoji jejich Stormtrooperů vláda na Nový rok 1937 prosadila "zákon o veřejném pořádku". Ten zakazoval nošení "politických uniforem", zakazoval stráže na shromážděních, dával policii pravomoc rozhánět legální demonstrace podle vlastního uvážení a dokonce zakazoval to, co úřady mohly považovat za "urážlivé výrazy" (tj. pravdu o Židech). Jak píše Cole, zákon o veřejném pořádku *se zdánlivě vztahoval na všechny politické organizace, ale zasáhl především, jak bylo zamýšleno, fašisty!* Ve skutečnosti byla diskreční povaha zákona použita pouze proti Černým košilím. Žádný komunistický nebo parlamentní havíř se nemusel zákona šitého na míru obávat. Tím, že se demokracie uchýlila k otevřené, jednostranné tyranii, se odhalila jako podvodník a pokrytec, kterým ve skutečnosti je.

Přesto mělo toto zoufalé opatření pro britskou unii katastrofální dopad. Černokošiláči viděli, že právní systém, který od svého vzniku politicky podporovali, je v podstatě sám zakázal. Tváří v tvář jediné alternativě, buď odejít do ilegality, nebo zaniknout, se pokusili zvolit střední cestu. V důsledku toho se jejich hnutí rozpadlo. Britská unie, která se hroutila pod narůstajícím ekonomickým tlakem vyplývajícím z nákladné a marné snahy o obnovení své legality, zbavila Williama Joyce jeho funkce v hnutí spolu se čtyřmi pětinaми organizačních pracovníků a zaměstnanců. Neodvážil se a založil Národně socialistickou ligu. Uniformy byly samozřejmě nelegální. *Joyce však ve svém zákopovém plášti a tlumoku nadále budil dojem, že je stále v uniformě,* píše Cole.

Majitelé shromažďovacích sálů mu v obavách před zákonem o veřejném pořádku odmítali pronajmout své prostory. Když se N.S.L. uchýlila k venkovním shromážděním, byla vystavena stejnému fyzickému násilí jako dříve. Bez uniformovaných černokošiláčů, kteří by bránili řečníky, však shromáždění probíhala převážně neuspořádaně, a to bez přispění policie, která obvykle nechala vzniknout rvačce a zasahovala pouze při zatýkání národních socialistů, když se jim dařilo lépe než jejich odpůrcům. Stejně hanebná taktika židovského systému bude použita proti aktivitám White Power v Americe o třicet a čtyřicet let později.

Sídlo N.S.L. se nacházelo na adrese 190 Vaux-hall Bridge Road, nedaleko nádraží Victoria Station. Joyce se z něj však nemohl těšit příliš dlouho. On i jeho nejbližší kamarádi byli obviněni z napadení, protože se bránili, a začínalo být zřejmé, že Systém usiluje o to, aby se všichni ocitli za mřížemi. Za těchto zhoršujících se podmínek měla N.S.L. co dělat, aby přežila. Ale to, co jejím stoupencům chybělo na penězích, více než vynahrazoval fanatismus jejich vůdců a síla její ideologie. Finanční příspěvky se koncem 30. let přece jen zvýšily spolu s počtem přívrženců.

V předvečer války proti Adolfu Hitlerovi se britští národní socialisté drželi navzdory strašlivé přesile a dokonce rozšiřovali svou podporu. N.S.L. však měla být brzy přemožena historickými událostmi.

Zrození "Lorda Haw Haw"

Telefonát soudruha z parlamentu Joyce upozornil, že do jeho zatčení podle zákona o mimořádných pravomocích zbývá jen několik dní. Žádný zákon neporušil. Vláda ho pouze chtěla kvůli jeho názorům zavřít na dobu trvání války. Na improvizované schůzce několika soudruhů z N.S.L. si členové odhlasovali, že Joyceovi předají finanční prostředky organizace na jeho útěk. Následujícího dne dorazil s Margaret do klamně klidného Berlína čtyřiaadvacet hodin před britským vyhlášením války nacionálně socialistickému Německu.

Jejich situace se zdála být bezvýchodná, protože v cizí zemi neměli žádné osobní kontakty a jejich finanční prostředky se tenčily, dokud William týden po příjezdu nebyl přijat jako rozhlasový hlasatel pro vysílání v celém anglicky mluvícím světě. Německé úřady ho tehdy prakticky vůbec neznaly, ale byly ohromeny jeho výmluvností a dobře napsaným textem, který sestavil. Nedlouho po začátku války, "Lord Haw Haw" (hanlivé označení, které mu přidělilo londýnské propagandistické ministerstvo informací) se stal jednou z předních osobností mezinárodního rozhlasu. Podle tajné studie B.B.C. pro vládu měl Joyce v roce 1941 jen v Británii 24 milionů posluchačů. Důvěrná zpráva došla k závěru: *Sílí pocit, že mnohé jeho výroky jsou pravdivé.* "Joyceovy pravdivé výroky nepochybně sehrály významnou roli při zvyšování povědomí veřejnosti o Židech, zejména s ohledem na jejich odpovědnost za nesmyslnou válku mezi dvěma bílými národy. Lidové protižidovské nálady, zejména mezi továrními dělníky, se totiž během válečných akcí stále stupňovaly (*Churchill's War*, David Irving, Veritas Publishers, Sydney, Austrálie, 1990, strana 233).

Joyce jim šest let tvrdil, že bílá rasa páchá ve válce rasovou sebevraždu a že národní socialismus je jedinou koncepcí, která může zachránit jejich civilizaci před katastrofou. Národní socialismus, *žť už ten pojem používá kdokoli nebo cítí jeho ducha jako první, musí vzniknout z půdy a z lidí, nebo vůbec ne. Nevzniká z žádné dočasné křivdy, nýbrž z revoluční touhy lidu zbavit se okovů hrubého, špinavého, demokratického materialismu, aniž by si musel nasazovat okovy marxistického materialismu, který by byl totožný se zbavenými okovy. Věc se dotýká našeho vlastního britského lidu, kterému nelze bránit ve sdílení ducha vzpoury,*

který se neomezuje na žádný národ. Proto bych v opravdové úctě ke statečnému úspěchu německého vůdce proti mezinárodnímu židovskému finančnictví a jeho druhému já - mezinárodnímu židovskému komunismu - s radostí řekl: Heil Hitler!"

Upřímně vysvětlil, proč v předvečer války opustil Anglii: *Pokud Angličan nemůže bojovat ve svých ulicích proti nadvládě mezinárodních financí, bylo by pro něj lepší odejít jinam a všemi prostředky bránit vítězství své vlády. Vítězství takové vlády by totiž znamenalo věčnou porážku jeho rasy. Angličané by měli mít možnost, která jim byla tak dlouho odpírána, využít svého génia a svého charakteru při budování onoho nového světa, k němuž Adolf Hitler ukázal cestu. V těchto dnech může být troufalé vyjadřovat naděje nebo víru. Přesto si dovolím tolik: doufám a věřím, že až plameny války budou překonány, obyčejní Angličané opět poznají svou duši a budou v národním socialismu hledat cestu lidského pokroku v přátelství se svými bratry německé krve. Že se tato naděje a tato víra neukáže jako marná, na to mi stačí dvě záruky: velikost Adolfa Hitlera a větší sláva nebo všemohoucí Bůh."*

V květnu 1945 byl Joyce, neozbrojený a nekladoucí žádný odpor, zastřelen Židem z britské okupační armády, a to s nadějemi, ale ne s vírou. Bolestivě zraněný byl spolu s Margaret zajat a převezen do Londýna, kde stanul před soudem za vlastizradu. Případ proti němu byl velmi chabý, už jen proto, že nebyl ani britským občanem a žádný anglický soud neměl právo ho soudit, jak věděl každý advokát. Navíc ve všech vládních prepisech stovek jeho vysílání z Třetí říše nebyla obžaloba schopna najít jediné slovo namířené proti Britům. Jeho nenávisť byla namířena výhradně proti veřejným činitelům, jako byl Winston Churchill, *první čestný Žid světa."*

Jeho nejlepší hodina

Ve své stručné výpovědi před soudem se Joyce za své činy neomluvil, neprojevil lítost, aby vzbudil soucit, a nezalekl se své odpovědnosti: *Já, William Joyce, jsem opustil Anglii, protože jsem nechtěl bojovat za Židy proti Adolfu Hitlerovi a národnímu socialismu. Opustil jsem Anglii, protože jsem se domníval, že vítězství, které by zachovalo stávající poměry, by Británii uškodilo více než porážka."Vzhledem k době a okolnostem, za nichž byla tato slova pronesena, podtrhuje nezlomnou odvahu a strhující vzdor tohoto muže.*

Nedlouho po začátku procesu se žalobce důvěrně obává svého hlavního asistenta:

*Máme nějakou šanci?" Morgan odpověděl: "Ne, myslím, že nemáte - ne, pokud soudce nebude připraven vytvořit nový zákon." Cole uvedl: Ten večer prý někteří lidé nabízeli kurz 6:4, že Joyce bude zproštěn viny. " Proti Williamu Joyceovi však působily i jiné než právní síly. Jeho obhájcem bylo vyhrožováno atentátem a redaktor deníku *Daily Telegraph* pronesl toto úžasné prohlášení, které se dostalo k jádru Joyceova procesu: *Případ vstoupí do dějin práva, neboť poprvé stanoví určité podmínky, za nichž může být cizinec odsouzen za velezradu.*" Tyto "určité podmínky" se vztahovaly na každého, kdo měl odvahu říci pravdu o Židech.*

Náznačkem toho, co národního socialistu čeká, byl osud britského soudruha Johna Ameryho. Byl odsouzen k trestu smrti v procesu trvajícím osm minut, což je rekord, který by udělal dojem i na soudce popravčího Joe Stalina. Jak o Joyceově dni u soudu píše i jeho moderní životopisec: *Napětí procesu bylo cítit daleko za hranicemi soudní síně, protože, jak si vzpomene každý, kdo byl v té době v Londýně, veřejnost byla britskou justicí znepokojena nikoli ze strachu, že by člověk mohl být odsouzen nespravedlivě, ale kvůli obavám, že by se mohlo ukázat, že neporušil zákon, kdy by byli oloupeni o svou pomstu."*

Když přišlo nevyhnutelné, napsal své ženě zavřené v odděleném vězení: *Nuže, udělal jsem, co jsem mohl, po boku svého starého šéfa (Dr. Goebbelse). Když se ohlédnu za celým tím obdobím (procesu), vidím, že jsem se stal předmětem nejkřiklavějšího podvodu v dějinách 'britské justice'. No, budiž, jsem na to o to pyšnější. Ve smrti, stejně jako v tomto životě, vzdoruji Židům, kteří způsobili tuto poslední válku. A vzpírám se moci temnoty, kterou představují. Ať je Británie opět velká. A v hodině největšího ohrožení Západu nechť se z prachu zvedne praporek Hakenkreuzu, korunovaný historickými slovy: *Ihr habt doch gesiegt!*" (Přece jste zvítězili!," heslo soudruhů, kteří padli při mnichovském puči 9. listopadu 1923). *Jsem hrdý na to, že jsem zemřel za své ideály, a je mi líto synů Británie, kteří zemřeli, aniž by věděli proč."**

Smrt a proměna

Přítel vzpomíná na Joyceův osobní stav ke konci života. *V posledních dnech, ačkoli byl naprosto zdrav, se jeho skutečné tělo zdálo být oduševnělé a bez toho, co byste nazvali bledostí, jeho tělo se zdálo být kvazi průhledné. Pobyt s ním dával pocit vnitřního klidu, jako když jste v tichém kostele."*

Jeho poslední dopis Margaret odrážel jeho mužné sebeovládání: *Dnes večer chci*

konečně složit své myšlenky. Atmosféra klidu na mě silně působí a já vím, že je vše připraveno na tento přechod. Každým dnem vypadáš krásněji. A to je pro tebe při nedávném vypětí velká zásluha. Ale jak jsem vždycky říkal, chov vypovídá o všem. A bude vyprávět i v budoucnu, ať už je svět v současnosti jakkoli prohnitý, S tím, jak se blížím k okraji záhrobí, roste moje důvěra v konečné vítězství. Jak ho dosáhneme, nevím. Nikdy jsem však necítil menší sklon k pesimismu, ačkoli Evropa a tato země budou muset pravděpodobně strašně trpět, než dojde k ospravedlnění našich ideálů, rád a hrdě dávám příklad, který můj starý náčelník vyžaduje. Wir haben doch gesiegt! Zdravím tě, Frejo, jako tvůj milenec navždy, Sieg Heil! Sieg Heil! Sieg Heil! Tvá vůle."

Ráno 3. ledna 1946 byl William Joyce popraven.

Všechny citace a zdrojový materiál byly převzaty z knihy *Lord Haw Haw a William Joyce, The Full Story*, John Alfred Cole, Farrar & Strauss, New York, 1964.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Number 128 April 2012 (132)

Der Kampf geht weiter !

Seitung Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Jahreslange von Massenmord, Vertreibung, Verfolgung und Verleumdung haben nicht ausgereicht, die Kräfte der genozidischen Ideologie Adolf Hitlers zu zerstören.

Alle Nationalsozialisten sind unangenehm aktiv. Und es ist ein Kampf um die Erlaubnis unserer Vorfahren.

Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Größe des biologischen Völkertods ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Die vornehmste Aufgabe ist es, den Adenauer, den Kohlmann - gegen alle wesentlichen Völkert - zu befragen. Seine Mittel sind Erziehung, Überwachung und Rassenreinigung.

Ob "Nazi" oder "Hitler", ob ein Wählerauftrag oder ein "Brennpunkt", ob ein Propagandamittel, bewährter oder auf einem Schicksalsspiel, ob ein "Jude Nationalsozialist" ist seine Pflicht!

Hitler Hitler!
Gottard Lusch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS Zpravodajství
www.nsdapao.org

#1005 19.04.2012 (132)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Přední zpráva
Rozhovor s Molly

Část třetí

NSK: Vaše současné projekty se zjevně týkají filozofie a umění.

Popíšte prosím svůj názor na dopad těchto témat v politice.

Molly: Snažím se stále aktualizovat fotogalerii, ale většinou se soustředím na Adolfa Hitlera a Armádu Lidstva (www.movingthement.com/truth.htm). Teď jsem na 21 stránkách a mám toho ještě hodně před sebou. Studium druhé světové války je absolutně informační minové pole. Hledáte informace o jedné věci a najdete další dvě, které je třeba prozkoumat. Připadáte si trochu jako archeolog, který odhrává pohřbenou minulost. Minulost, kterou by raději nevykopal na světlo. Za záplavu informací a obrátek můžeme opět poděkovat internetu. V průběhu let se vynořily nesmírné vzácné věci z mst po

the NEW ORDER

Number 176 (132) Founded 1978 April 26, 2012 (132)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the greater National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are war, White immigration, eugenics, sterilization, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hitler Hitler!
Gottard Lusch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO je největší na světě Dodavatel národně socialistické propagandy!

Tištěná a online periodika v mnoha jazycích
Stovky knih v mnoha jazycích
Stovky webových stránek v mnoha jazycích

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!